

вербальному, так і на невербальному рівнях [2]. На думку О.С. Запесоцького, завдання полягає не тільки в тому, щоб «засвоїти культурну спадщину, а в тому, щоб з'єднати її з реальною суспільною практикою, виробити свою власну систему цінностей і створити в чомусь нову, іншу культуру. Саме молодіжна субкультура є одним з механізмів зміни цінностей, поглядів, традицій, норм культури, джерелом її розвитку, саме в ній формуються цінності, які стають з часом загальноновизнаними».

Наразі отримання диплома про вищу освіту є необхідним елементом для успішної реалізації себе як соціального суб'єкта. Якщо 10 – 15 років тому питання про вищу освіту не стояло так гостро. Мати вищу освіту було престижно, але і її відсутність була не смертельна, то зараз, здобути вищу освіту, другу вищу (а іноді і третю) прагне кожен (можливо, не кожен за власним бажанням, але це інше питання). Тепер це справа престижу [2].

Окрім безпосереднього призначення вищої освіти, а саме: отримання знань, кваліфікованої спеціальності і диплому, – важливо, на наш погляд, відзначити такий момент. Період навчання у виші – це початок самостійного життя. Роки навчання в школі, навіть в старших класах, це все одно час, коли ти знаходишся під наглядом батьків, під їх опікою і контролем. Можливо, це стереотипне уявлення, але проте. Під час вступу до вишу в молодій людині починається інше життя. Життя, в якому вона сама методом проб і помилок визначає, що добре, а що – погано, сама ухвалює рішення і несе за них відповідальність. Тобто можна сказати, що людина приймає на себе позицію екзистенціалізму, згідно з якою перед самостійними вирішеннями над індивідом ніхто не владний. Це можна висловити так: «я вважав за краще звинувачувати себе, а не світ; не по доброті душевній, але щоб залежати тільки від себе самого». А це у свою чергу сприяє народженню дорослої самостійної особистості, здатної долати труднощі, не сподіваючись ні на кого.

Третій момент, який слід зазначити, полягає в наступному. Будь-хто, хто вчився у виші, скаже, що роки студентства важливі не стільки отримуваними знаннями, а, перш за все, тією атмосферою, яка панує у студентському середовищі. Будучи студентом, особистість залучається до особливого етносу, що живе по своїх законах і моральних установах. Людині, яка не була студентом, ніколи не зрозуміти специфіки цієї студентської культури. Життя у студентському середовищі дозволяє людині сформувавши свій погляд на світ, створити свою шкалу цінностей, згідно з якою вона згодом вимірюватиме свої і чужі вчинки. Адже, якщо вірити словам А. Ейнштейна, то «освіта є те, що залишається в нас після того, як ми забудемо все, чому нас учили...» [2].

1. Багдасарьян Н.Г. Ценность образования в модернизирующемся обществе / Багдасарьян Н.Г. // Педагогика. – 2008. – № 5. – С. 34–40.

2. Багдасарьян Н.Г., Кансузян Л.В., Немцов А.А. Инновации в ценностных ориентациях студентов / Багдасарьян Н.Г., Кансузян Л.В., Немцов А.А. // Социологические исследования. – 1995. – № 4. – С. 125–129.

Krivolapov E.

THE PLACE OF EDUCATION IN THE SYSTEM OF VALUES OF YOUNG PEOPLE

The problem of values is the perennial problem of society as a whole and each person in particular. Value is a concept to denote objects, phenomena, properties and abstract ideas, which embody social ideals and standards that are to be followed. Education has always been one of the core values of human rights, because education provides in still not fully developed young man of basic values, forms him as a person, lays in his axiological foundations for life.

УДК 378.225.009.12(043)

Куликова А.А.

Мариупольский государственный университет

КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТЬ ВЫПУСКНИКОВ КАК ПОКАЗАТЕЛЬ ЭФФЕКТИВНОСТИ РАБОТЫ СОВРЕМЕННОГО ВУЗА

Конкурентоспособность выпускников нужно рассматривать на различных уровнях: на личностном уровне, на уровне образовательного учреждения, на уровне социума. Существует ряд положений, связанных с организацией образовательного процесса в вузе, способствующего формированию конкурентоспособного молодого специалиста: психолого-педагогического сопровождения студентов, использовать в учебном процессе контекстные деловые и ролевые игры, ситуационно-проблемные задачи и др.

В современных научных исследованиях конкурентоспособность рассматривается в экономическом, социальном, организационном и психолого-педагогическом аспектах [1]. Обращение к сложившемуся научно-теоретическому и практическому опыту исследования феномена конкурентоспособности показывает, что последнее необходимо рассматривать как интегративное качество, которое проявляется на различных уровнях: на личностном уровне, на уровне образовательного учреждения, на уровне социума [2]. Более подробно мы рассмотрим конкурентоспособность на уровне образовательного учреждения.

Объем знаний, умений и практического опыта будущего выпускника, по современным меркам, недостаточен для того, чтобы в полном объеме выполнять трудовые функции в соответствии с присваиваемой квалификацией.

Каков должен быть набор профессиональных знаний и умений, личностных черт и профессиональных качеств, призванных обеспечивать готовность выпускника вуза реализовать себя в условиях рыночной экономики?

Сегодня конкурентоспособность выпускника определяется его профессиональной компетентностью, в которой специальные знания должны совмещаться с навыками общения, основами личностного роста, самодиагностики и других свойств. Основной целью профессионального образования становится формирование у выпускника постоянного стремления к самосовершенствованию и, как следствие, развитие у него качеств высокообразованной личности [3].

Это, в свою очередь, остро ставит проблему организации учебно-воспитательной деятельности на основе системного, комплексного подхода к обучению будущих специалистов. Необходимо создать условия для творческого отношения студента к освоению таких необходимых сегодня профессиональных умений, как умение вступить в диалог с коллегами, умение публично и аргументированно доказывать свою точку зрения, вызывая интерес к своей позиции, умение уважать и понимать точку зрения собеседника, умение критично относиться к высказываемым суждениям, умение управлять своими эмоциями, умение работать с научным текстом, выделяя главное из представленного материала.

Существует ряд положений, связанных с организацией образовательного процесса в вузе, способствующего формированию конкурентоспособного молодого специалиста.

Во-первых, при организации конкуренторазвивающего процесса в вузе особое внимание необходимо уделять содержанию психолого-педагогического сопровождения студентов как организационно-методической основе развития конкурентоопределяющих личностных качеств студентов-выпускников.

Во-вторых, в процессе профессиональной подготовки необходимо способствовать развитию у студентов стремления совмещать учебу в вузе с работой по специальности, по возможности, помогать с трудоустройством. При прохождении студентами производственной и других практик предлагать им выполнение заданий педагогического, научно-педагогического и управленческого содержания, направленных на освоение соответствующих профессиональных функций. Все это будет способствовать накоплению студентами необходимого профессионального опыта [4].

В-третьих, для эффективной подготовки студентов к участию в реальном социальном взаимодействии и профессиональной деятельности использовать в учебном процессе контекстные (ориентированные на предметное содержание деятельности, соответствующие роли и функции) деловые и ролевые игры, ситуационно-проблемные задачи, а также более углубленно знакомить студентов-старшекурсников с реальным состоянием рынка труда.

В-четвертых, требование обеспечить качественную подготовку специалиста, владеющего набором компетенций, позволяющих активно, разумно и грамотно включиться в отношения, складывающиеся на рынке труда, предполагает изменение подхода к самому процессу профессиональной подготовки и понимание того, что продуктом учебного заведения являются его выпускники. Одной из главных целей образования становится достижение определенного уровня личностного и профессионального самосознания обучающегося, позволяющего ему стать субъектом учебно-профессиональной деятельности, заинтересованным в самосовершенствовании, построении своей деятельности, ее изменении и развитии [4].

В-пятых, чтобы стать конкурентоспособным, выпускник профессионального учебного заведения, в первую очередь, должен обладать определенным набором универсальных умений и навыков, а также деятельностно важных качеств, обеспечивающих успешность любого вида деятельности и поиск новых знаний в режиме самообразования.

1. Барановский А.И. Конкурентоспособность вуза в сфере инновационного образования // Современные научные исследования: теория, методология, практика. – 2011. – Т. 1. № 1. – С. 4–9.
2. Садовничий В. Высшее образование. Доступность. Качество. Конкурентоспособность – 2006. - № 7. – С. 7–15.
3. Минзарипов Р.Г., Ившина Г.В. Гуманитарная среда классического университета и формирование конкурентоспособной личности / – 2009. - №5. – С. 42–50.
4. Шутенко А.И., Шутенко Е.Н. Высшая школа как пространство самореализации личности. Белгород: Изд-во БГТУ, 2008. – 145 с.

Кулікова А.О.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВИПУСКНИКІВ ЯК ПОКАЗНИК ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ СУЧАСНОГО ВНЗ

Конкурентоспроможність випускників потрібно розглядати на різних рівнях: на особистісному рівні, на рівні освітньої установи, на рівні соціуму. Існує ряд положень, пов'язаних з організацією освітнього процесу у вузі, сприяючого формуванню конкурентоспроможного молодого фахівця: психолого-педагогічного супроводу студентів, використовувати в навчальному процесі контекстні ділові та рольові ігри, ситуаційно-проблемні завдання та ін.

Kulikova A.

COMPETITIVENESS OF GRADUATES AS INDICATOR OF OVERALL PERFORMANCE OF MODERN HIGHER EDUCATION INSTITUTION

The competitiveness of graduates should be considered at different levels: at the individual level, at the level of the educational institution, at the level of society. There are a number of provisions relating to the organization of educational process in high school, contributing to the formation of a competitive young specialist: psycho-pedagogical support for students, usage of contextual business and role-plays, situational problem tasks and others in the educational process.

УДК 378 (043)

Манько Ю.В.

Маріупольський державний університет

ОСВІТА, ЯК ОДИН ІЗ ПЕРВИННИХ ФАКТОРІВ СОЦІАЛЬНОЇ МОБІЛЬНОСТІ МОЛОДІ

Однією з найважливіших проблем сьогодення є ефективність, доступність і якість вищої освіти для різноманітних соціально-демографічних груп молоді. Освіта один з найважливіших соціальних інститутів суспільства і динамічний фактор соціальної мобільності молоді. Освітній статус молоді є вагомим критерієм її соціального розвитку.

Питання освіти, як одного із значущих факторів соціальної мобільності молоді, відображені в працях таких сучасних науковців: Ананьева Б. Г., Андреевкова Н. В., Батенина С. С., Буевой Л. П., Москаленко В. В., Немировського В. Г., Паригина Б. Д. Кона І. С., Шкаратина О. І., Коршунова А. М., Давидова Ю. Н. і Роднянської І. Б., Іконникової С. Н., Чередниченко Г. А., Шубкіна В. Н. та ін.

Як відомо, особистість формується в процесі соціалізації. В будь-якому суспільстві процес соціалізації пов'язаний із навчанням і вихованням. Зазначені завдання підростаючого покоління вирішуються в освітній системі суспільства. Загалом, розвиток суспільства тягне за собою значні зміни в системі освіти, зокрема саме у залученні молоді в освітню систему.

Як зазначає дослідник проблемних питань сучасної молоді Ю.А. Зубок, оцінка молоддю престижу роботи в державному секторі нижча, а ніж зайнятість на підприємствах інших форм власності. Причини суперечності знаходяться в прагненні молоді до стабільності, яка частіш за все пов'язана з державними підприємствами. Але в умовах низької заробітної плати, загрози банкрутства підприємства та прихованого безробіття, назвати таку ситуацію сприятливою і стабільною, на жаль, не можна. Безумовно, престижність роботи в приватному секторі пов'язана з більш високою оплатою праці, що дозволяє молоді зайнятій в приватній сфері ставати референтною групою для інших.

Вивчаючи взаємодію системи освіти з ринком праці, значну увагу приділяють розгляду професійної підготовки молоді. Рівень кваліфікації випускників навчальних закладів досить часто

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ГРЕЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І КУЛЬТУРИ РЕСПУБЛІКИ КІПР
МАРІУПОЛЬСЬКА МІСЬКА РАДА
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЄВРОПЕЙСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА
ФОНД «АНАСТАСІОС Г.ЛЕВЕНДІС» (РЕСПУБЛІКА КІПР)
ЯННІНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ГРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА)
МЕССІНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ІТАЛІЙСЬКА РЕСПУБЛІКА)

Міжнародна науково-практична заочна конференція

**Міжнародна діяльність університетів
як фактор інноваційного
розвитку вищої школи
*18 вересня 2015 року***

Збірник матеріалів конференції

Україна – Маріуполь – МДУ

**ББК 94я43
УДК 082(063)**

**МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТІВ ЯК ФАКТОР
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ШКОЛИ: збірник матеріалів
Міжнародної науково-практичної заочної конференції (18 вересня 2015 року). –
Маріуполь, 2015, 385 с.**

**Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет
вченою радою Маріупольського державного університету
(протокол № 2 від 23.09.2015)**

Збірник містить тези учасників Міжнародної науково-практичної заочної конференції, які висвітлюють питання щодо сучасних технологій навчання та виховання, забезпечення якості вищої освіти у контексті автономії вузів, наукової співпраці університетів як основи інтернаціоналізації вищої освіти, національних пріоритетів і європейських орієнтирів вищої школи, інноваційних процесів у реформуванні вищої освіти України.

Найдюнов М.І. МАСШТАБНІСТЬ СУБ'ЄКТНОСТІ У ВІДПОВІДНОМУ РІВНІ СКЛАДНОСТІ ВИКЛИКІВ: ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ.....	318
Орехова С.Є. ТЕОРЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЯК ЕЛЕМЕНТА МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ НА РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ.....	320
Осипенко К.В. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВИЩІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	321
Осіпцов А.В. ВІДНОШЕННЯ СТУДЕНТІВ КЛАСИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ДО ФЕНОМЕНУ ЗАГАЛЬНОЛЮДСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ.....	323
Перепада Ф.Л. ШЛЯХИ РОВИТКУ ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СФЕРІ ОСВІТИ.....	325
Пунчак Л.А. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ В УКРАЇНІ.....	326
Сидоренко П.О. ВПЛИВ ФАКТОРУ ЦІНИ НА РОЗВИТОК РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ.....	327
Скарга О.О. ФАКТОРИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВНЗ НА РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ	329

СЕКЦІЯ ІХ МОЛОДЬ В ОСВІТІ

Варава Л.А. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ЯК ЧИННИК КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	331
Вовк О.Р. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПОЗААУДИТОРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ВИЩІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	332
Генералова О.М. ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ЗРІЛОСТІ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ЗАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ.....	334
Голік О.Б. АКТИВІЗАЦІЯ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МАГІСТРАНТІВ НА ОСНОВІ СТВОРЕННЯ ПРОЕКТІВ.....	336
Даниленко О.С. РОЛЬ КУРАТОРА В АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТА.....	338
Коваленко Ю.О. ДОСЛІДЖЕННЯ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ СПЕЦІАЛЬНИХ ТЕОРЕТИЧНИХ ЗНАНЬ, ВМІНЬ ТА НАВИЧОК У СТУДЕНТІВ ФАКУЛЬТЕТУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	340
Коробанова О.Л. ВЗАЄМОДІЯ СТУДЕНТІВ У НАВЧАЛЬНИХ ГРУПАХ: МОЖЛИВОСТІ РЕГУЛЯЦІЇ	341
Криволапов Е.А. МІСЦЕ ОСВІТИ В СИСТЕМІ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДІ.....	343
Кулікова А.О. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВИПУСКНИКІВ ЯК ПОКАЗНИК ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ СУЧАСНОГО ВНЗ.....	344
Манько Ю.В. ОСВІТА, ЯК ОДИН ІЗ ПЕРВИННИХ ФАКТОРІВ СОЦІАЛЬНОЇ МОБІЛЬНОСТІ МОЛОДІ.....	346